adherere ⁊ vniri illi homini. ideo erit ne/
ceſſe ꝙ ſi volunt ꝙ mors illius hominis
eis ꝓficiat: ꝙ actualiter vniant̃ cum eo: ⁊
Ti.ccl vi fiant mẽbra eiꝰ. Vñ q2 iã declaratũ eſt ꝙ
hoĩes erant membra primi angeli mali ⁊
diaboli. idõ oportebit ꝙ relinquant ⁊ deſi/
nãt eſſe mẽbra diaboli: et fiãt mẽbra iſtiꝰ
hoĩs: et h̃ voluntarie ⁊ ſponte et ſine coa
ctione. q2 ſicut mors eiꝰ fuit ſuſcepta vo/
luntarie. q2 aliter nihil ꝓficeret. ita erit ne
ceſſe ꝙ homĩes qui voluerint eſſe partici
pes ſui meriti ⁊ ſue mortis: volũtarie vni
antur ei et incorporent̃. q2 aliter nihil ꝓfi/
ceret eis mors eiꝰ. Et ideo erit neceſſe: ꝙ
relinquant priorẽ vitam ⁊ antiquã quam
tenuerũt / que erit ſm diabolũ. ⁊ recipiãt
vitam nouã iſtius hoĩs que erit ſm de
um. Et vt fiat certa diſtinctio inter hoĩes
qui fient mẽbra eius ⁊ alios. neceſſe erit
etiam ꝙ ſint aliqua ſigna manifeſta per
que ſignent̃ mẽbra ſua que recipiant̃ ab
hominibꝫ qui volũt eſſe mẽbra eius ⁊ de
ſua ſocietate. Hic ergo oportebit ꝙ ho/
mines adhereant ei ⁊ vniant̃: et ꝙ h̃ fiat
recipiendo aliqua ſigna ab ipõ ordinata
Mors xpi ñ tu lit pctã actualia ſinglorꝫ ¶ Ecce igitur q̃liter iſta p̃cioſiſſima mors
ſe habebit ad delendas offenſas mundi
et culpas hominũ. quoniã nõ deleuit nec
deſtruet ꝓprias culpas ⁊ offenſas cuiuſ/
libet hominis quas q̃libet cõmiſit ꝑ ꝓpri
am voluntatẽ: niſi cuilibet diſpliceãt om
nes culpe ⁊ offenſe quas fecit: ⁊ eas odio
habeat. et tunc mors illa ſatiſfaciet ꝓ om/
nibus peccatis cuiuſlibet: dum tñ effici/
antur mẽbra eius. Sed ad delendaꝫ cul/
pam originalẽ: nõ erit neceſſe ꝙ aliq̃s ha
beat diſplicentiã. q2 nõ cõmiſit eam ꝑ pro
priam voluntatẽ. nec etiã ad delendã cul/
pam generaleꝫ totiꝰ humane nature: erit
neceſſe ꝙ aliq̃s doleat. q2 illa delebit̃ to/
taliter ꝑ mortem ſtatim hoĩbus ignoran
tibus: ſed tamẽ bene fuit neceſſe ꝙ primi
parentes qui eam cõmiſerũt de illa culpa
doluerint: ⁊ eis diſplicuerit: aliter quo ad
ipõs nõ deleret̃. Ad deſtruendã enĩ totali
ter culpam ⁊ offenſam ꝯtra deũ: neceſſa/
Ti.cclij ria eſt ſatiſfactio infinita: vt dictum eſt. et
etiã eſt neceſſe ꝙ ille q̃ cõmiſit habeat di/
ſplicentiaꝫ de illa offenſa et culpa: ⁊ ei di/
ſpliceat. Sine ergo morte iſtius hoĩs q̃
erit deus ⁊ hõ: nulla culpa et offenſa põt
deleri ſeu deſtrui. Vñ etiã nõ ſolũ eſt ne/
ceſſaria ſatiſfactio infinita ꝓpter penã in/
finitã debite ſoluendã ⁊ redimendã. imo
eſt etiam neceſſaria infinita diſplicẽtia de
culpa et offenſa que eſt ꝯtra deũ: q̃ eſt in/
finitus bonus. Vñ offenſa q̃ eſt ꝯtra in/
finitã bonitatẽ: nõ põt deleri ad plenũ ni
ſi ꝑ infinitã diſplicentiã: quã nullus ho/
mo poterit habere. et ideo ad ſupplemen
tũ eſt neceſſaria mors illius hoĩs: vt ꝓ pe
na debita ſatiſfaciat: ⁊ ꝓ diſplicentia ſup
pleat. Et ideo neceſſariũ erit ad liberãdũ
hoĩem de peccatis q̃ fecit ꝯtra deũ: ꝙ ille
homo q̃ erit ꝑſona infinita nõ ſolũ mori/
atur: ſed etiã doleat ꝓ peccatꝭ hoĩm p̃teri
tis / p̃ſentibꝫ ⁊ futurꝭ: et ei diſpliceãt in in/
finitũ. Et ſic nõ ſolũ patiet̃ in corpe. imo
etiã in aĩa: ad ſatiſfaciendũ ꝓ pctĩs ple/
narie. Nam enĩ oĩs offenſa ⁊ iniuria ac
culpa ꝯtra deũ: obligat ad infinitã penã.
quia eſt ꝯtra deũ omnipotentẽ q̃ eſt infi/
nita iuſticia: et hoc ꝓpter ꝯtemptũ dei. et
ideo oportet ꝙ ſatiſfactio ſit infinita. Et
quia etiã talis offenſa eſt ꝯtra infinitam
bonitatem et benignitatẽ. ideo etiã ꝓ ple/
naria ſatiſfactione requirit infinitam di/
ſplicentiã. q2 ſumma bonitas fuit offen/
ſa que eſt in infinitũ amabilis. Ideo q̃n/
tum eſt amabilis: tantũ offenſa ꝯtra ipaꝫ
eſt diſplicibilis ⁊ odibilis. Et ideo erit ne
ceſſarium: ꝙ ille homo triſtet̃ veraciter: ⁊
doleat de offenſis hominũ.

Qualiter ſe debebit habere ille homo
poſt mortem ſuã ſponte ſuſceptam.

Titulus. cclxiij.

Monſtratuꝫ eſt

autẽ ſupra q̃liter ſũme erit ne/ Tit. ccl iiij.
ceſſaria mors tanti hoĩs q̃ ſit
deus et homo: ꝓ ſatiſfactione totius hu
mane nature. ⁊ viſum eſt q̃liter mors eiꝰ
poterit ſatiſfacere. ⁊ ideo reſtat videre q̃d
debebit facere talis homo poſt mortẽ ſu/
am. et q̃d neceſſariũ erit: quid faciet vltra
ꝓ hominibꝫ: et q̃d ſequi debeat poſt mor
tem ſuã. Videamus ergo ſi debeat rema
nere mortuus: vel iterũ reuerti ad vitam.
Et qm̃ ille homo erit deus et hõ: ⁊ ꝑ cõſe
quens oĩpotens: ſapiẽtiſſimꝰ: optimus

Q₇ xp̄s debuit reſurgere.

et benigniſſimꝰ.ideo oīa q̄ faciet:faciet ſa
pientiſſime: benigniſſime et rōnabiliſſi/
me. Et iō neceſſariū erit vt iterꝫ redeat vi
uus: et ſuſcitet ſeipm̄ de moꝛte ꝑ ꝓpꝛiam
potentiā:et nō maneat in moꝛte. Sicut ei
moꝛs eiꝰ erit neceſſaria.ita etiam reſurre
ctio ſua erit neceſſaria.ſed nō ad ſatiſfaci
endū nec delēdū pctā ⁊ offenſas.q̄꞉ moꝛs
eius opabiť pleniſſime ad ſatiſfaciendū
ꝓ pctis. Sed niſi poſt moꝛtē ſuā ſequere
tur ſua reſurrectio et reſuſcitatio : moꝛs
eiꝰ eſſet ꝑdita q̄ ad hoīes.et totū eſſet fru
ſtra.q̄꞉ nullus hr̄et ſpem nec fidē in eum.
nec in merito ſue moꝛtis:nec vniret:nec
adhereret ei.et ſic p̄cioſiſſima moꝛs non
eſſet vtilis hominibus. Et ſic erit neceſſe ꝙ
reuertať viuus poſt moꝛtē ⁊ reſurgat.⁊ h̄
requirit neceſſitas liberatiōis hūane na/
ture.et ipamet moꝛs ſua: vt meritū tante
moꝛtis nō ꝑdatur. Et ideo poſtq̄ꝫ moꝛs
facta erit:ad nihil vtile eſſet ſtare moꝛtu/
um.imo ſumme dānoſum ⁊ inutile ac de
ſtructiuū totiꝰ boni. Sicut enī ipe ſuſci/
piet moꝛtē volūtarie et ſponte ꝓpter ho/
noꝛem deitatis ⁊ ꝓpter vtilitatē totiꝰ hu
mane nature.ita etiā ꝓpter eādē volūtatē
neceſſariū erit ꝙ ſuſcitet ſeipm̄ a moꝛtuis
Et iō neceſſariū erit hūane nature: ꝙ tal'
ꝑſona q̄ ſic erit deus et hō:faciat ſatiſfa/
ctionē: vt ꝑ moꝛtem ſuā poſſit ſatiſfacere
et iterꝫ poſt moꝛtē poſſit reſurgere ⁊ ſeipꝫ
ſuſcitare.q̄꞉ vtrūq̄ꝫ eſt neceſſariū huma/
ne nature.et vnum ſine altero nihil profi
ceret. Ad hoc enī valebit et eſt neceſſaria
vnitas ꝑſone/et diuerſitas naturaꝝ dua
rū.ſ.diuine ⁊ humane ī illo hoīe.vt illud
qđ opus erit fieri ad reſtaurationē ⁊ ſatiſ
factionē.ſi humana natura nō poterit:di
uina faciat.et ſi nō ꝯuenit diuine nature:
humana exhibeat.et nō aliꝰ neq̄ꝫ aliud.
ſed vt ſic idem ipe q̄ ꝑfecte exiſtens deꝰ et
homo ꝑ humanā ſoluat qđ illa debet.⁊ ꝑ
diuinam poſſit quod expedit.vt ſic diuīa
natura iuuet humanā in q̄bꝫ ipa nō po/
terit. Itē etiā erit neceſſariū ꝙ reſurgat
a moꝛtuis.q̄꞉ ſuū coꝛpus glorioſiſſimū
nō debet coꝛrūpi nec reuerti in puluerē.
quia etiā nō debebit moꝛi niſi velit vt di/
ctū eſt. Et ideo neceſſe eſt ꝙ reſurgat coꝛ/
pus.aliter deitas faceret iniuſticiā huma

Ad q̄d ſit diuerſitas naturaꝝ in vna ꝑſona xp̄i

Coꝛpꝰ xp̄i n̄ debuit coꝛrumpi

nitati.qđ fieri nō debet. ¶ Sed q̄liť debe
bit reſurgere: vl' moꝛtal' vt prius: vl' imoꝛ
talis totaliť vt ampliꝰ nō poſſit moꝛi:et
dicēdū ꝙ totaliť imoꝛtal' vt ī etnū moꝛi
nō poſſit nec pati.q̄꞉ ſua moꝛs āpliꝰ n̄ ꝑfi
ceret:nec erit nc̄caria.q̄꞉ moꝛs ꝓma ſuffi/
ciet ī ꝑpetuum. Et iō debebit reaſſumere
coꝛpus ſuū in ſtatu vltimato et ꝑfecto ad
quē oꝛdiata fuerat hūana natura. ¶ Pre/
terea etiā nō ſolū erit neceſſaria reſuſcita
tio illius homīs.imo etiaꝫ neceſſaria erit
aſcēſio eiꝰ ī celū.vt recipiat poſſeſſiōeꝫ ꝑ
hūana natura.⁊ h̄ regni celoꝝ ⁊ heredita
tis celeſtis.q̄ debebiť ei duplici iure.vt iaꝫ
declaratū eſt. Et iō opꝫtebit ꝙ cōpleťs oī/
bus q̄ ꝑtinebūt ad ſatiſfactiōeꝫ ⁊ ad libe/
rationē hūane nature aſcēdat ad regnuꝫ
celoꝝ. Tali igiť indiget hūana natura q̄
poſſit ſatiſfacere: ⁊ moꝛi ⁊ reſurgere a moꝛ
tuis: ⁊ aſcēdere in celū:et accipe poſſeſſio
nē hereditatis.ꝓpter quā habendā crea/
ta fuit humana natura.

Debuit reſurgere imoꝛtal'

Debuit celos aſcēdere Ti.cclx.

Qualiter ſe habebit ille hō ad oēs cre
aturas. Titulus.cclxiiij.

ET qm̄ totum
vniuerſuꝫ ſeu vniuerſitas cre/
aturaꝝ ē diuiſa ī q̄ttuoꝛ ꝑtes.
q̄꞉ angelica natura diuiſa ē ⁊ partita ī du
as ꝑtes.ſ.ī angelos bonos ⁊ ī āgelos ma
los.deinde eſt hūana natura.deinde coꝛ/
poꝛales.et q̄꞉ ille hō erit creatura in rōne
hūanitatis.iō ꝯſiderādū ē q̄liť ſe habebit
inq̄ꝫtū hō ad āgelos bonos.et q̄liť ad ma
los.et q̄liť ad hoīes:et q̄liť ad mūdanam
et coꝛpoꝛalē creaturā. Et qm̄ iſte hō erit
maioꝛ creatura et altioꝛ q̄ poſſit eſſe vl' co
gitari:et ī altioꝛi dignitate.q̄꞉ erit vna ꝑ/
ſona in deitate ⁊ hūanitate.q̄꞉ deꝰ et hō.
iō inq̄ꝫtū hō rōne illiꝰ vnionis cū deitate
erit ſuꝑ oēs creaturas.⁊ oīs creatura erit
inferioꝛ. Et iō erit dn̄s angeloꝝ et caput
eoꝝ.q̄꞉ angeli boni n̄ hn̄t caput.q̄꞉ ꝓmꝰ
angelꝰ debebat eē caput q̄ cecidit. Et iō
iſte hō reſtaurabit et reintegrabit ange/
los.et oēs angeli erūt ſui: ⁊ ei debeť iſtud
dominiū. Itē erit dn̄s etiā maloꝝ ange/
loꝝ: ⁊ h̄ ꝑ iuſticiaꝫ.q̄꞉ ꝓmus malꝰ angelꝰ
erit captiuꝰ eiꝰ: vt iā declaratū eſt. Item
erit dn̄s oīm hoīm: habens imperiū ſuꝑ

Xp̄s eſt caput angeloꝝ ⁊ hoīꝫ bonorum.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf